

forhandling, og det glæder mig. De vil altsaa ogsaa gaa med til en Landstingsforhandling om det Lovforslag, som er en Konsekvens af mit Cirkulære den 14. September, og det fylder mig for saa vidt med en vis Tilfredshed. Hvis der her i Tinget blev stillet et Mistillidsvotum til mig, havde det ikke nogen parlamentarisk Betydning, men hvis de vilde have gjort det — det er gjort somme Tider overfor Ministre —, vilde de have haft en meget simpel Vej dertil uden alle Formaliteter, idet de kunde have nægtet dette Lovforslag Overgang til anden Behandling. Det glæder mig imidlertid, at man ikke har gjort det. Jeg skal ikke lægge mere deri, end der behøver at ligge deri. Men det, at man ikke har gjort det, er dog et Vidnesbyrd om, at min Mangel paa parlamentarisk Optræden ikke kan have været saa ondartet, heller ikke i dette Tings Øjne.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem sagde altsaa: jeg glæder mig over Udvalgsbehandlingen, men han føjede til, at Landstinget paa Grund af de politiske Forhold meget snart maatte standse sit Arbejde. Ja, det heror paa, hvad man forstaaer ved Ordene „meget snart“. Det glæder mig, at disse to Lovforslag gaar til Udvalgsbehandling. Helst havde jeg set dem gennemført med det samme. Naar jeg subsidiært glæder mig over, at de gaar til Udvalgsbehandling, er det naturligvis ud fra samme Forudsætning, som den socialdemokratiske Ordfører har gjort gældende, at de vil blive underkastet en Realitetsforhandling med nogen Mulighed for et positivt Resultat deraf; det vil der være Tid til. Jeg ser ganske vist, at Bladene skriver noget om, at Rigsdagen skal hjemsendes f. Eks. i Dag, men det har ikke hjemme noget Sted. Rigsdagen bliver ikke hjemsendt i Dag og heller ikke i Morgen eller i Overmorgen. Hvad der sker, er, at Folketinget opløses fra den 1. December, men indtil den 1. December er Folketinget fuldt i Stand til at træde sammen naar som helst. Det er muligt, at der foreløbig ikke vil blive holdt Møde, fordi man i det andet Ting vil vente paa, hvad der kommer ud af Krisehjælpslovsforslaget og det andet dermed sammenhørende Lovforslag i dette høje Ting, men det høje Landsting har hele November

Maaned til sit Arbejde derpaa, og den Dag, Udvalget maatte gøre sig færdigt, kan Sagen føres frem til anden og tredje Behandling, og Folketinget kan indkaldes for at slutte sig eller ikke slutte sig til — hvad der nu maatte behage Folketinget — det Resultat, som Landstinget i Løbet af November Maaned maatte komme til. Saaledes er Stillingen, dette er ganske ligefremt, og det er for øvrigt for ganske nylig blevet praktisk anerkendt af dette Ting og formentlig nu ogsaa af det andet høje Ting, idet man efter Dekretet i Lørdags om Opløsning af Folketinget fra 1. December har fortsat Realitetsbehandlingen af Lovforslag og har gjort et Lovforslag færdigt, nemlig Brændselshjælpslovsforslaget, som jo er vedtaget her i Dag og nu maaske ogsaa vedtaget i det andet høje Ting. Følgelig maatte Krisehjælpslovsforslaget ogsaa kunne vedtages. Jeg ser ikke nogen Forskel, i hvert Fald ikke formelt. Jeg hørte i Gaar et Medlem af Folketinget gøre gældende, at der er en Forskel paa Krisehjælpslovsforslaget og Brændselshjælpslovsforslaget. Det er mig fuldkommen umuligt at se den formelle parlamentariske Forskel paa disse to Lovforslags Behandling. Jeg kan ikke se, den kan begrundes. Dette Forhold minder mig ganske om det, man i Middelalderen i den katolske Kirke kaldte Kasuistik. Man drøftede f. Eks. saadanne subtile Spørgsmaal som, naar Sjælen blev til, om det var i den tredje eller i den fjerde Maaned. Det er noget lignende som at sige: Dér krænker vi de parlamentariske Regler, og dér krænker vi dem ikke. Krænker vi dem ikke, naar vi vedtager Brændselshjælpen, kan jeg heller ikke se, at vi krænker dem ved at vedtage Krisehjælpen. Derfor takker jeg trods alt for Modtagelsen og haaber, at der af den forestaaende Udvalgsbehandling meget hurtigt — det er jeg enig med det ærede 14de tingvalgte Medlem i — maa komme et Resultat, som saa kunde gaa tilbage til det andet høje Ting endnu i November Maaned.

Stensballe: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds udtalte, at han ønskede Lovforslaget henvist til et Udvalg, og i Henhold til mine første Udtalelser skal jeg tillade mig at stille Forslag derom. Jeg skal